

عنوان مقاله:

مدل دارای بازپرس در نظام تحقیقات مقدماتی، تودیع و آسیب شناسی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 12 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهشاد دیدبان تاش - دانشجو دکترای حقوق جزا و جرم شناسی، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران

مصطفی فروتن - دکترای حقوق جزا و جرم شناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

ایمان یوسفی - دکترای حقوق جزا و جرم شناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

مدل دارای بازپرس بر مبنای تفکیک مراحل تعقیب از تحقیق شکل گرفته است بازپرس و دادستان در کنار هم عهده دار انجام مرحله تحقیقات مقدماتی میباشد بازپرس در کنار شان تحقیقی خود واجد شان قضایی هم است که مبنای آن اقدام به سلب حق آزادی افراد یا حریم خصوصی ایشان و نیز تصمیم گیری راجع به کفایت یا عدم کفایت ادله اثباتی علیه متهم می نماید بازپرس به عنوان نهاد قضایی مرحله تحقیقات مقدماتی با مفهوم بی طرفی ارتباطی تنگاتنگ دارد تفکیک مرحله تعقیب و تحقیق و سپردن تعقیب به دادستان و تحقیق به بازپرس با هدف جلوگیری از ورود دادستان به عنوان نماینده دولت در انجام تحقیقات مقدماتی بوده است دادستان به عنوان مقامی که به نمایندگی از طرف جامعه به دنبال تعقیب و برخورد با جرائم است نمی تواند بدون جانبداری عمل نماید علت اصلی استفاده از نهاد ها را باید در این موضوع دانست که بازپرس یا دادستان به عنوان مقامات تحقیق توانایی قضاوت بی طرفانه راجع به مهم ترین حقوق افراد را ندارند بنابراین، بازپرس مقامیست که شخصا با دلایل جرم مواجه شده است و در تماس مستقیم با احساسات بزه دیده و بزهکار قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، تحقیقات مقدماتی، صلاحیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1536897>

